

Σύντομα Πατερικά Μηνύματα

Ἑπακοή καὶ Ἐλευθερία

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἰωρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΟΙ **ΑΓΙΟΙ** Πατέρες μᾶς διδάσκουν, ὅτι ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία.

Πῶς ὅμως ἀποκτᾶται αὐτὴ ἡ ἐλευθερία;

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος, διὰ τῆς ὑποταγῆς του στὸν Χριστό, ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν ἁμαρτωλὸ καὶ νοσηρὸ ἑαυτό του· ὅταν τεθῆ ὑπὸ τὸν χρηστὸ ζυγὸ τῆς ὑπακοῆς Του.

Μέσα στὴν Μοναχικὴ Ζωὴ αὐτὴ ἡ ὑπακοή, μὲ προοπτικὴ τὴν χαρισματικὴ ἐλευθερία, ἐρμηνεύθηκε πολὺ βαθεῖα καὶ σὲ πολὺ εὐρύτερο πλαίσιο ἀπὸ τὴν στενὴ ἔννοια τῆς ὑπακοῆς στὸν Γέροντα.

Αὐτὴ ἡ εὐρύτερη προοπτικὴ ἔχει μεγάλη πρακτικὴ ὠφέλεια καὶ γιὰ τοὺς λαϊκοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς μας.

Ὁ πιστὸς ὀφείλει νὰ ἀνάγῃ τὰ πάντα στὸν Θεό· νὰ πιστεύῃ, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα οἰκονομοῦνται ἀπὸ τὴν Θεῖα Πρόνοια γιὰ τὴν σωτηρία του· νὰ διακρίνῃ πίσω ἀπὸ ὅλα τὰ γεγονότα τὸ σωτήριο θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατέρα· νὰ μισῇ τὸ ἰδικό του θέλημα καὶ νὰ ἀποδέχεται τὸ θεῖο, ὅσο καὶ ἂν τοῦτο στοιχίζῃ εἰς αὐτόν.

Οἱ θεοφώτιστοι Ἅγιοι Πατέρες μᾶς συμβουλεύουν νὰ ὑποτασώμεθα στὶς περιστάσεις· αὐτὸ σημαίνει νὰ ἀφήνουμε μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τὸν ἑαυτό μας στὰ χέρια τοῦ Κυρίου μας, νὰ ἔχουμε διαρκῆ *μνήμη Θεοῦ* καὶ νὰ πλέουμε γαλήνιοι καὶ ἐλεύθεροι στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς, ἀντιμετωπίζοντας ὅλες τὶς περιστάσεις μὲ ὑπακοή στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ καθημερινή ζωὴ δίδει στὸν καλοπροαίρετο Χριστιανὸ συνεχῶς εὐκαιρίες ὑπακοῆς, κοπῆς τοῦ θελήματος, ἀρνήσεως τοῦ ἑαυτοῦ του, τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς ἡσυχίας του· στὴν ἐργασία, στὸ σπίτι, στὸν δρόμο, στὸ κατάστημα, στὶς κοινωνικὲς σχέσεις.

Ἡ καρδιά μας, μὲ τὴν συνεχῆ ἄσκησι ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, θὰ συνηθίσῃ νὰ ζῆ τὴν εὐλογημένη *ἀπροσπάθεια*· θὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὸν ἐγωκεντρισμὸ τῆς, θὰ ἀποδεσμευθῆ ἀπὸ τὴν *φυλακὴ* τῆς, δὲν θὰ ταράσσεται, δὲν θὰ ἀδημονῆ καὶ τὸ σπουδαιότερο: θὰ πλημμυρίσῃ ἀπὸ γλυκεῖα ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο.

Μόνο ὅταν πέσῃ τὸ τεῖχος τοῦ θελήματός του, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερωθῆ ἀπ' τὸν ἑαυτό του διὰ τῆς ὑπακοῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῆ ὀλοκληρωτικὰ καὶ μὲ αὐταπάρνησι στὴν ἀγάπη.

Ὅλες οἱ πνευματικὲς ἀσθένειες πηγάζουν ἀπὸ τὸ κλείσιμο στὸν ἑαυτό μας, στὴν φιλαυτία μας, στὸ θέλημά μας· θεωροῦμε τρομερὸ πρᾶγμα νὰ μὴ γίνῃ τὸ ἰδικό μας, μᾶς προξενεῖ θλίψι καὶ ἀφάνταστη νευρικότητα ἢ ἀποτυχία τῆς ἐπιβολῆς τοῦ θελήματός μας, ἢ ἀνατροπὴ τοῦ προγράμματός μας, τῶν σχεδίων μας...

Γλυκεῖα, λοιπόν, εὐλογημένη καὶ σωτήριος ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία· ἀποκτᾶται ὅμως διὰ τῆς ἐν Χριστῷ ὑπακοῆς.

Ἄς ἐνθυμούμεθα συνεχῶς τὶς ἐξῆς θεόπνευστες συμβουλὲς τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου († 11.9.1938), πρὸς ἐνίσχυσίν μας στὸ ἄθλημα τῆς ὑπακοῆς *στὶς περιστάσεις*:

«Εἰς ἐκεῖνον, ὅστις παρεδόθη εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ζωὴ ἀποβαίνει κατὰ πολὺ εὐκολωτέρα, ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰς ἀσθενείας καὶ εἰς τὴν πτωχείαν καὶ εἰς τὸν διωγμὸν σκέπτεται: "Οὕτως ἠυδόκησεν ὁ Θεὸς καὶ πρέπει εἰς ἐμὲ νὰ ὑπομένω διὰ τὰς ἁμαρτίας μου".

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίσῃς ἂν ζῆς κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ;

Ἴδου ἡ ἐνδειξις: Ἐὰν θλίβεσαι ἐξ αἰτίας πράγματός τινος, τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν παρεδόθης τελείως εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔστω καὶ ἂν φαίνεται εἰς σέ, ὅτι ζῆς κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

"Ὅστις ἔχει παραδοθῆ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, δι'

οὐδὲν θλίβεται, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἀσθενὴς καὶ πτωχὸς καὶ καταδιωγμένος. Ἡ ψυχὴ γνωρίζει, ὅτι ὁ Κύριος ἐλεητικῶς προνοεῖ δι' ἡμᾶς. Μαρτυρεῖ περὶ τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Ὅποῖον γνωρίζει ἡ ψυχὴ. Οἱ ὑπερήφανοι ὅμως καὶ ἀνυπότακτοι δὲν παραδίδονται εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διότι ἀγαποῦν νὰ ἀκολουθοῦν τὸ ἴδιον θέλημα, πράγμα λίαν ἐπιβλαβὲς διὰ τὴν ψυχὴν.

“ὦ Κύριε, δυνάμει τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀξιώσον ἡμᾶς νὰ ζῶμεν κατὰ τὸ ἅγιόν Σου θέλημα”».

† Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου, 9/22.5.2005

